

Sygn. akt II KK 102/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Jacek Sobczak

Protokolant Katarzyna Głodowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika,
w sprawie **A. S.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 16 stycznia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 20 września 2011 r.,

**uchyla pkt. I do III zaskarżonego wyroku i sprawę w tej części
przekazuje Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 20 września 2012 r., Sąd Rejonowy w W. ustalił, że A. S. został skazany dziewięcioma wyrokami różnych sądów rejonowych w tym: wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 11 maja 2007 r., sygn. akt II K 184/07, za czyn popełniony w dniu 22 lipca 2005 r., na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 6 wstępnej części wyroku łącznego) i wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 12 czerwca 2007 r., sygn. akt II K 210/06, za czyn popełniony w okresie marzec 2005 r. – 5 sierpnia 2005 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz 40 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 złotych, przy czym postanowieniem z dnia 16 września 2009 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności (pkt 7 wstępnej części wyroku łącznego), a następnie:

I. Na zasadzie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 6 i 7 wstępnej części wyroku i w ich miejsce wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej zaliczył okresy odbywania kar pozbawienia wolności: od 10 października 2005 r. do 6 lipca 2006 r., od 17 czerwca 2009 r. do 12 listopada 2009 r., od 12 maja 2010 r. do 23 listopada 2010 r. i od 12 listopada 2009 r. do 12 maja 2010 r.;

III. Orzekł, że w pozostałej części wyroki opisane w pkt 6 i 7 części wstępnej wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. Na zasadzie art. 572 k.p.k. postępowanie w pozostałej części umorzył;

V. Rozstrzygnął o kosztach obrony skazanego z urzędu.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 24 listopada 2011 r.

Kasację w części dotyczącej opisanego wyżej rozstrzygnięcia w pkt I o karze łącznej wniósł na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., poprzez wymierzenie skazanemu w pkt I kwestionowanego wyroku, na podstawie tego przepisu, kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, to jest kary niższej od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, która wynosiła 2 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności. W konsekwencji tak sformułowanego zarzutu skarżący

wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, bowiem zaskarżony wyrok zapadł z rażąco obrażając prawa karnego materialnego, która miała istotny wpływ na treść tego orzeczenia.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Najwyższą karą jednostkową wymierzoną skazanemu w ramach zbiegu objętego karą łączną była kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 6 części wstępnej wyroku łącznego). Zważywszy na to, że drugim orzeczeniem objętym wyrokiem łącznym wymierzono skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara łączna pozbawienia wolności mogła zostać wymierzona w granicach od 2 lat i 8 miesięcy do 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. W tej sytuacji wymiarzenie w pkt I zaskarżonego wyroku kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności stanowiło oczywistą obrazę przywołanego wyżej przepisu art. 86 § 1 k.k., co zresztą lojalnie przyznał Sąd Rejonowy w W. w uzasadnieniu swojego wyroku.

W zaistniałej sytuacji konieczne stało się uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w W. w zaskarżonej części, tj. rozstrzygnięcia o karze łącznej, i przekazanie sprawy w tym zakresie wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania. Uchylenie także pkt II i III zaskarżonego orzeczenia nie stanowi przekroczenia granic zaskarżenia (w kasacji wskazuje się jedynie pkt I wyroku), ponieważ rozstrzygnięcia o zaliczeniu okresów odbywania kary pozbawienia wolności na poczet kary łącznej oraz wskazanie, że zbiegające się wyroki w pozostałej części podlegają odrębnemu wykonaniu, mają charakter akcesoryjny w stosunku do orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w W. będzie zobowiązany do respektowania zasad wymiaru kary łącznej wynikających z treści art. 86 § 1 k.k.

Wniosek obrońcy z urzędu o przyznanie kosztów obrony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym nie został rozpoznany, ponieważ wyrok kasacyjny nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 626 § 1 k.p.k., co oznacza, że kwestia ta powinna stać się przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu rozpoznającego sprawę o wydanie wyroku łącznego.

